

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801701712/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

der aarligt kommer flere Tusind Mennesker fra Provinsen til London for at supplere Indbyggerantallet, og at Byen ellers snart vilde komme til at ligge øde hen. Det er derfor klart at disse Lister ikke er til at stole paa, og at det er nødvendigt at der bliver holdt regulært Mandtal, da man ikke kan slutte noget sikkert ud fra Fortegnelser over Fødsler og Dødsfald. Hertil kommer at det ene Folkeslag er mere frugtbart end det andet. Man maa ogsaa tænke paa de mange Klostre, Kollegier og andre Samfund i Paris, hvor det hellige Bud: »Vorder frugtbare og mangfoldige« er sat ud af Kraft ved den kanoniske Ret, mens de engelske Præster stadig nidkært opfylder det.

Det er de ubehagelige Ting jeg har oplevet i Paris. Trods alt er der vist ikke nogen By jeg befinder mig bedre i. Jeg lever sundere dér end andre Steder, og jeg behøver ikke at spadsere eller tage anden Motion for at faa Appetit. Om det er den gode Luft eller Manglen paa Fødevarer der giver mig den glimrende Madlyst skal jeg ikke kunne sige; for alt tildeles efter Maal og Vægt. Men jeg ved at Overflod af Mad fuldstændig tager Appetitten fra mig. Hjemme i Norden gaar jeg ofte uden at have spist en Smule fra de mest overdaadige Middagsselskaber,

hvor hver Terrin og hvert et Fad
er fyldt med herlig, lækker Mad.

Der er ogsaa meget andet at glæde sig over i Paris, især for en Litterat. Der er en vældig Mængde Biblioteker, mange offentlige lærde Selskaber og ogsaa mange private, som man let kan blive optaget i, da de parisiske Videnskabsmænd er meget ivrige efter at hjælpe fremmede. Jeg besøgte kun faa Videnskabsmænd, men de var til Genæld blandt de kendteste. To Gange var jeg hos den berømte Montfaucon. Begge Gange sad han begravet i Bøger, men alligevel var han imødekommende, spøjte og opførte sig som om han ikke havde andet at bestille end at snakke med mig. Vi kom ind paa at tale om Udtalen af Latin. Jeg udtrykte min Undren over at Bogstavet m